

گل‌های آزلیا

진달래꽃

گزیده‌ی اشعار سووان

انتشارات پرنده

● گل های آزالیا
● سووال کیم
● مترجمان: سعیدرضا اتحادی، اینجا هونگ
● ویراستار ادبی: مرتضی کاردر

● مدیر هنری و طراح گرافیک: سعیدصادقی ● مدیر اجرایی: سیدامین سقراطی
● چاپ اول: ۱۴۰۰ ● تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه ● چاپ: زلال کوثر ● بخش: تقنوس
● قیمت: ۵۵۰۰ تومان ● شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۹۵۵-۵۳-۵ ● جستارهای کوه - ۱
● حق چاپ محفوظ است ©

- سرشناسه: کیم، سو-وول، ۱۹۰۳-۱۹۳۴ م.
Kim, So-wöl, 1903-1934
- عنوان و نام پدیدآور: گل های آزالیا/ سووال کیم؛ مترجمان سعیدرضا اتحادی، هونگ اینجا.
- مشخصات نشر: تهران: انتشارات پرند، ۱۴۰۰.
- مشخصات ظاهری: ۲۳۲ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
- فروست: جستارهای کوه ای: ۱.
- شابک: 978-600-8955-53-5
- وضعیت فهرست نویسی: فیپا
- موضوع: شعر کوه ای -- قرن ۲۰ م. -- ترجمه شده به فارسی
- موضوع: Korean poetry -- 20th century -- Translations into Persian
- موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴ -- ترجمه شده از کوه ای
- موضوع: Persian poetry -- 20th century -- Translations from Korean
- شناسه افزوده: اتحادی، سعیدرضا، ۱۳۶۲ -، مترجم
- شناسه افزوده: هونگ، این جا، مترجم
- شناسه افزوده: Hong, In Ja
- رده بندی کنگره: PL
- رده بندی دیویی: ۸۹۵/۷۵
- شماره کتابشناسی ملی: ۷۶۰۵۸۵۱
- وضعیت رکورد: فیپا

فهرست

مقدمه مترجمان

۹

제 1 장

사랑하던 그 사람이여

19

فصل اول:

ای که دوست من داشتمت

۱۹

제 2장

우리 님의 고운 노래

63

فصل دوم:

ترانه زیبای معشوق من

۶۳

제 3장

꽃자리에 주저앉아

111

فصل سوم:

نشسته بر بستر گل

۱۱۱

제 4장

산에 꽃이 피네

147

فصل چهارم:

در کوهستان گل می روید

۱۴۷

제 5 장

개여울의 노래

205

فصل پنجم:

آواز جویبار

۲۰۵

مقدمه مترجمان

کتاب حاضر نتیجه تلاش مترجمان جهت ایجاد پلی فرهنگی میان دو ملت از دریچه ادبیات معاصر است. با توجه به محدودیت‌ها و تفاوت‌های زبانی پس از مشورت با اهل فن، تصمیم بر آن شد که به جای برگردان مستقیم، با حفظ معنا و ساختار کلی اشعار-تا حد امکان-، برگردانی آزاد از این اشعار تقدیم خوانندگان گردد تا امکان چشیدن لذت اشعار در قالب ملموس فارسی فراهم شود.

امید است برگردان این اشعار رضایت خوانندگان را برآورده سازد و آغازی بر آشنایی هرچه بیش‌تر با فرهنگ و ادبیات کره از طریق برگردان‌های مستقیم و بی‌واسطه باشد. از ویراستار گرامی آقای مرتضی کاردر که با صبوری تا روان شدن اشعار فارسی به ارائه نظرات و پیشنهادات سازنده خود ادامه دادند سپاسگزاریم.

بر آن شدیم تا پیش از آغاز مطالعه اشعار، تاریخچه مختصری از ادبیات و شعر-به صورت ویژه- در شبیه‌ای که را به خوانندگان گرامی عرضه کنیم.

درآمدی بر تاریخ شعر و ادبیات کره

بارزترین ویژگی ادبیات کره را باید در این نکته دانست که مردمان کره به جای غلبه و مقابله با درد و اندوه و تقدیری که حقیقت زندگی بر آن‌ها تحمیل کرده است به دنبال ارتقای آن از طریق بازنگری در درون خود بوده‌اند و این امر را در آثار ادبی خود به تصویر کشیده‌اند.

شعر و ادبیات سرزمین کره را می‌توان به دو دوره اصلی پیش و پس از به کارگیری الفبای کره‌ای تقسیم کرد. در واقع از قرن هفدهم میلادی نگارش آثار ادبی با استفاده از خط جدید کره‌ای به صورت جدی آغاز شد و تا پیش از آن طبقه حاکمان و اشراف جامعه کره بر استفاده از نگارش چینی اصرار می‌ورزیدند و نگاه خوش‌بینانه‌ای

به خط جدید کره‌ای نداشتند. تغییر شیوه نگارش، تأثیری عظیم بر آثار برجای مانده و تداوم سبک نگارش ادبیات کره‌ای داشته است. البته موارد دیگری چون امور سیاسی و طریقت مذهبی و فکری نیز تأثیرات چشمگیری بر روند شکل‌گیری و تکامل ادبیات کره و به خصوص شعر کره‌ای داشته است.

آغاز شکل‌گیری اشعار کره‌ای و تغییر از ادبیات شفاهی به ادبیات تحریری به دوران سه پادشاهی شیلا، کوگوریا، پک‌جه (۱۸ ق.م- ۶۶۰ م) برمی‌گردد. فصل مشترک این سه پادشاهی در استفاده از رسم‌الخط چینی و آئین‌های بودایی و کنفوسیوس بود که از طریق چین به این منطقه وارد شده بودند.

هرچند که شعر زیادی از این دوران برجای نمانده است اما چهارده (۱۴) قطعه برجای مانده از سلسله شیلا ویژگی‌های شعر این دوران را آشکار می‌سازند. در اشعار این دوره تاریخی که «هینگ‌کا (Hyangka)» نامیده می‌شوند، رسم‌الخط چینی برای بیان معنی و ادای آواهای کره‌ای استفاده شده است. بدین ترتیب که اسامی و افعال با استفاده از معنای رسم‌الخط چینی بیان شده‌اند و حروف اضافه و شناسه‌های افعال نیز با استفاده از تلفظ چینی به تحریر درآمده‌اند.

مهم‌ترین ویژگی اشعار این دوره را باید داستان‌وارگی آن دانست. به این ترتیب که داستان پیش‌زمینه هر شعر نیز در خود شعر به تحریر درآمده است که این نمونه را می‌توان در شعر «ترانه‌ای در اندوه مرگ خواهر» نوشته وال‌میانگ‌سا (Weolmyeong-sa) دید که در دو بیت اول به اندوه از دست دادن خواهر خود، در دو بیت دوم به حزن‌انگیز بودن بی‌خبری از زمان مرگ و در بیت آخر به آرزوی دیدار دوباره می‌پردازد.

سلسله شیلا توانست با شکست دادن دو کشور دیگر اقدام به ایجاد یک سلسله یکپارچه کند اما در سال ۹۳۶ میلادی این سلسله

نیز سقوط کرد و حکمرانی سلسله کوریا (۹۱۸-۱۳۹۲ م) بر شبه جزیره کره آغاز شد. در این دوران اشعار «کوریا کایو» (Koryeo-kayo) در بین مردمان رواج پیدا کرد. این اشعار که حتی بعدتر تعدادی از آن‌ها با الفبای کره‌ای نیز به نگارش درآمدند تا سالیان متمادی به عنوان ترانه در دربار شاهان رواج داشتند. تنها ۱۵ قطعه از این اشعار برجای مانده‌اند که محتوای آن‌ها دربرگیرنده لزوم اطاعت از والدین، عشق میان زن و مرد، و مواردی چون فرار از واقعیت را در برمی‌گیرد.

به عنوان نمونه در «ترانه‌ای برای عشق» شاعر به داستان فردی می‌پردازد که از زندگی طبیعی فرار کرده و به دامن کوهستان پناه می‌برد اما در طبیعت نیز درگیر دل‌تنگی و اندوه است. وی به جای پیدا کردن دیدگاه منطقی درباره زندگی، تصمیم می‌گیرد که تقدیر خود را به همان صورت بپذیرد. از آن‌جا که اشعار این دوره از حمایت راهبان بودایی برخوردار بودند، با سقوط سلسله کوریا و تضعیف آئین بودایی، این‌گونه اشعار نیز رو به زوال گذاشتند. ویژگی قالب کوریا کایو این بود که از ۴ پاراگراف تشکیل شده بودند که هر پاراگراف دربرگیرنده سه (۳) بیت بود و هر بیت نیز از حداقل هشت هجا (۳،۳،۲) تشکیل شده بودند.

با آغاز سلسله چوسان (۱۳۹۲-۱۸۹۴ م) و گرایش طبقه حکمرانان جامعه به آئین کنفوسیوس، گونه‌ای جدید از ادبیات شکل گرفت که بر این عقیده استوار بود که «ادبیات» هم ابزاری است که از اخلاقیات برخوردار است. بدین ترتیب، اشعار این دوران به جای تأکید بر احساسات و عواطف، بر اخلاقیات مورد تأکید کنفوسیوس (وفاداری به شاه، عشق به ملت و ...) استوار هستند. «شی‌جو» (Shijo) یکی از گونه‌های شعری این دوره است. ویژگی شی‌جو داشتن قالب ادبی است به گونه‌ای که در سه سطر و حداکثر ۴۶ هجای کره‌ای باید بیان می‌شد و ترتیب قرارگیری ابیات و ریتم شعر چارچوب معین خود را داشت. هم‌چنین، از نظر محتوا

این اشعار بر شناخت انسان نسبت بر طبیعت استوار بودند.

강호(江湖)에 가을이 드니 고기마다 살져 있다. (3,5,4,4)

Kangho-e ka'eul-i dueni kogimada saljyeo idda.

소정(小廠)에 그물살이 홀리 띄워 던져 두고 (3,4,4,4)

Sojeong-e keumul shil-eo heulli ddwi-wa deonjyeo dugo

이 봄이 소일(消日)하웁도 역군은(亦君恩)이샷다 (3,5,3,3)

I bom-i so'ilhaom-do yeog-gun-eun isadda

پس از قرن هفدهم میلادی، علاوه بر رواج الفبای جدید کره‌ای، سیطرهٔ طبقهٔ حاکمان بر ادبیات نیز رو به کاهش گذاشت. بدین ترتیب، افرادی که به صورت تخصصی در زمینهٔ سرودن شی‌جو فعالیت می‌کردند پا به عرصه گذاشتند و این تنوع موجب ظهور گونه‌ای جدید از قالب شعری شد که «سسال شی‌جو» (Saseol-shijo) نامیده می‌شود. در این قالب شعری محدودیتی برای تعداد هجاهایی که در دو بیت ابتدایی شی‌جو آورده می‌شود وجود ندارد و از نظر محتوایی نیز بر عشق میان زن و مرد، انتظار و مسألهٔ جنسیت تأکید دارد که به خوبی بیان‌گر دغدغه‌های مردمان عامی است. در دورهٔ چوسان علاوه بر قالب شی‌جو، طبقهٔ حاکمان به سرودن اشعار با استفاده از رسم‌الخط چینی ادامه دادند که با نام «هن شی» (Hanshi) شناخته می‌شود. هم‌چنین، اشعاری که در قالب کوتاه شی‌جو قابل تحریر نبودند نیز رواج پیدا کردند که «کاسا» (kasa) نامیده می‌شوند. طبقهٔ حاکمان به خصوص از قالب

کاسا برای بیان سفرنامه یا خاطرات تبعید و غیره استفاده می‌کردند. در اواخر دورهٔ چوسان، این قالب شعری در میان مردم عادی نیز رواج پیدا کرد و در ادامه در ادبیات کره به عنوان قالب شعری بلند جایگاه خود را یافت.

با ورود به دههٔ ۱۹۱۰ میلادی و آغاز استعمار شبه‌جزیرهٔ کره توسط ژاپن، ادبیات کره در حوزهٔ شعر وارد دوران جدیدی از حیات خود شد و شاعران این دوره با عبور از قالب‌های شعری سنتی، سبک شعر آزاد و شعر منثور را در کره ترویج کردند که با نام شعر نو (Shin-shi) شناخته می‌شود. اما شاعران دههٔ بعدی با انتقاد از این‌گونهٔ جدید شعر و هم‌چنین طرد اشعار مبتنی بر آموزه، به سرودن اشعار غنایی صرف پرداختند.

پس از شکست مبارزات مردم کره علیه استعمار ژاپن، شاعران دچار سرخوردگی شدند و محتوای اشعار به سمت پوچ‌گرایی رفت و سرانجام این سبک شعری در دامان انتزاعی‌گرایی و احساسات‌گرایی افتاد اما با ورود به نیمهٔ دههٔ ۱۹۲۰، شاعران به واقع‌گرایی تمایل پیدا کردند و به انتقاد از اشعاری پرداختند که فقط به رویابافی خلاصه می‌شدند و به این ترتیب اشعار مبتنی بر قومیت‌گرایی (ناسیونالیسم) پا به عرصه گذاشتند.

اشعار مبتنی بر قومیت‌گرایی در دو دستهٔ اشعار فولکلور و اشعار غنایی ملی جای می‌گیرند و کیم سووال یکی از بارزترین شاعران دستهٔ اشعار فولکلور کره است. وی توانست احساسات ملی و عواطف دوران خود را با سنت‌ها ادغام کند. آن‌چه که در اشعار وی پوچی ناشی از فراق یار دیده می‌شود، معنای اشتراک قومی و ملی را به ذهن متبادر می‌کند.

سووال کیم با نام اصلی جانگ‌شیک کیم در ششم آگوست ۱۹۰۲ در شهر کوسانگ (منطقهٔ پیانگ‌آن در کرهٔ شمالی امروزی) به دنیا آمد. وی اولین شعر خود را در دههٔ ۱۹۲۰ در نشریه‌ای منتشر

کرد که توسط دانش‌آموختگان کره‌ای که در ژاپن تحصیل کرده بودند بنیان‌نهاد شده بود. مجموع اشعاری که او طی حدود شش سال فعالیت خود سروده است ۱۵۴ قطعه است که ۱۲۶ قطعه از این اشعار در سال ۱۹۲۵ تحت عنوان تنها مجموعه شعر او با نام «گل‌های آزالیا» منتشر شد.

سووال پس از آن به عنوان مدیر دفتر روزنامه دونگا ایل‌بو در شهر خود مشغول شد اما با شکست در حرفه‌ای که در پیش گرفته بود دچار سرخوردگی شد. سرانجام در ۲۳ دسامبر ۱۹۳۴ بر اثر زیاده‌روی در مصرف مشروبات الکلی به زندگی خود پایان داد که به خودکشی این شاعر جوان تعبیر شد.

دوران حرفه‌ای سووال با موج ترجمه اشعار غربی توسط دانش‌آموختگان ژاپنی همراه بود. به ویژه، آک کیم (Kim Eok) که نقش استاد و راهنمای سووال را در ورود به حیطه شاعری داشت در زمینه ترجمه اشعار روسی و فرانسوی بسیار فعال بود. ترجمه اشعار از زبان‌های خارجی باعث رواج جملات و اشعاری شده بود که از آن نه تنها به ژاپن که حتی به سئول هم سفری نداشت سرانجام تحت تأثیر کیم آک وارد این عرصه شد. شاخصه‌های اشعار وی که موجب تحسین منتقدان دوران خود شده بود از قرار زیر است:

۱. صمیمانه بودن ریتم

بیشتر اشعار سووال کیم از هجاهای ۷ و ۵ تایی تشکیل شده‌اند. این وزن شعر در واقع مربوط به اشعار سنتی ژاپنی (Shika) است اما با اصلاحاتی که در اواخر دوره چوسان در کره رخ داد، این‌گونه شعر در کره نیز با نام چنگگا (Changga) رواج پیدا کرد. هرچند که اشعار سووال از قالب چنگگا برخوردار هستند اما از نظر فضای شعری این شباهت وجود ندارد.